

Nr 456

Av herrar **Nilsson** i Gävle och **Johansson** i Stockholm, om användning av vapenfria värnpliktiga i tekniskt och humanitärt arbete utomlands.

Värnpliktiga som på grund av samvetsnöd befriats från vapenbruk har hittills som vapenfria värnpliktiga tilldelats sjukvårdstjänst, luftskyddstjänst eller använts till expeditions-, yrkes- och handräckningstjänst inom krigsmakten eller civilt arbete utom densamma för statens eller kommuns räkning. Vi anser att de vapenfria värnpliktiga även bör kunna välja en uppgift, för vilken många av dem torde vara särskilt lämpliga, nämligen att delta i humanitärt arbete eller uppbyggnadsarbete i utvecklingsländerna under ledning av de hjälporgan som med stöd av statsanslag och frivilliga insamlingar arbetar i detta syfte.

Med ovanstående motivering hemställer vi,

att riksdagen för sin del beslutar att § 2 i lagen om vapenfria värnpliktiga av den 26 mars 1943 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vapenfri värnpliktig skall uttagas till

- a) sjukvårdstjänst vid krigsmakten eller
- b) tjänstgöring vid luftskyddet
- c) tjänstgöring i uppbyggnadsarbete eller humanitärt hjälparbete i utvecklingsländerna i av Kungl. Maj:t godkända organisationers och hjälporgans regi.

Vapenfri värnpliktig må också, när omständigheterna påkallar sådant, uttagas till eller användas i expeditions-, yrkes- och handräckningstjänst eller civilt arbete vid krigsmakten eller för civilt arbete utom densamma för statens eller kommuns räkning.

Vapenfri värnpliktig skall vara befriad från att övas i vapens bruk och från att bära vapen eller ammunition.

Stockholm i januari 1961

Henning Nilsson

Gustav Johansson